

C173 – BUI8

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1999-2000

25 mei 2000

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BUITENLANDSE EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

Vraag om uitleg van mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de schrijnende toestanden in Afrika

Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden

Donderdag 25 mei 2000

WAARNEMEND VOORZITTER : De heer Paul Van Grembergen

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 11.09 uur.*

Vraag om uitleg van mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de schrijnende toestanden in Afrika

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Janssens tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de schrijnende toestanden in Afrika.

Mevrouw Janssens heeft het woord.

Mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen : Mijnheer de voorzitter, ik wil beginnen met het citeren van de directeur-generaal van de Unesco, de heer Federico Mayor : 'Op het einde van deze eeuw staan we voor een historisch keerpunt. Doordat de oude wereldorde in elkaar gestort is, gaat de schors van de wereld overal barsten vertonen, alsof de geschiedenis aan de drift van continenten onderworpen is. We kunnen niet passief aan de kant blijven staan nu de wereld, onze wereld, zich steeds sneller moet aanpassen aan nooit geziene economische, sociale en culturele omwentelingen. Het is onze plicht nieuwe wegen te vinden om de mensheid te bevrijden van de dreiging en de angst die het huidige fin de siècle oproept. Armoede en onderontwikkeling, analfabetisme en ongelijke toegang tot gezondheidszorg, oorlogen en volkerenmoord, honger en ondervoeding, torenhoge schulden en werkloosheid, ongelijkheid tussen man en vrouw, onaanvaardbare tegenstellingen tussen extreme armoede en extreme rijkdom, de bevolkingsexplosie, conflicten tussen gemeenschappen : het zijn geen nieuwe problemen.'

Mayor plaatst dit een wereldcontext. Maar dit komt nog veel sterker tot uiting wanneer we ons toespitsen op het Afrikaanse continent. We worden immers voor de zoveelste maal geconfronteerd met schrijnende toestanden in Centraal-Afrika en andere delen van Afrika. De televisiebeelden van de voorbije weken staan op ons netvlies gebrand. We hebben gezien hoe moeders hun kinderen niet meer kunnen voeden, en hoe toekomstige generaties verloren dreigen te gaan als gevolg van extreme armoede, extreme honger en andere factoren waarop de plaatselijke bevolking geen greep heeft. Hiervoor is men dus duidelijk aangewezen op hulp van de buitenwereld.

Bij onze eigen bevolking bestaat wat kritiek ten aanzien van Afrika, vooral dan inzake die gebieden waar oorlog heerst. Terecht wordt opgemerkt dat de leiders in bepaalde landen het onmogelijk maken dat hun bevolking krijgt waarop ze recht heeft. Anderzijds spelen natuurrampen zeker ook een rol : kijken we maar naar Mozambique. De honger is er het resultaat van een gebrek aan evenwicht in de natuur.

Tegelijkertijd is er ook veel engagement bij ons : denken we maar aan de NCOS-campagne "Vierkant voor Afrika" van een aantal jaren geleden. De mensen die zich engageren, zijn niet alleen jongeren, maar mensen uit alle bevolkingsgroepen. Ze hebben zich ingezet om Afrika ook eens op een positieve manier in beeld te brengen, om de kracht van de mensen daar te belichten. Ondertussen zijn de camera's opnieuw verdwenen uit dit continent, omdat gebeurtenissen dichterbij huis de aandacht opeisen. Maar de menselijke en economische ellende blijft. Er is nood aan een duurzaam en solidair hulpaanbod.

Mijnheer de minister, u vernoemde in uw beleidsnota twee regio's waaraan u steun wou geven, namelijk Chili en zuidelijk Afrika. De Vlaamse regering kan echter niet aan de kant blijven staan gezien wat zich elders in Afrika afspeelt. Op welke

Janssens-Vanoppen

wijze wenst de Vlaamse Gemeenschap zich te engageren om hulp te bieden aan noodlijdend Afrika? Welke concrete projecten en initiatieven worden georganiseerd om tegemoet te komen aan de reële noden en behoeften van de Afrikaanse bevolking? Is er een overzicht beschikbaar van gerealiseerde en nog te realiseren projecten?

De voorzitter : De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik ben blij dat mevrouw Janssens deze vraag stelt. Men noemt Afrika soms het vergeten continent. Er bestaat immers weinig belangstelling voor in de westerse wereld. Als er al belangstelling is, dan is dat in het algemeen om geopolitieke redenen en om de bevoorrading van grondstoffen te beschermen.

Vlaanderen beschikt terzake natuurlijk over beperkte middelen. Mijnheer de minister, ik blijf het herhalen : de Vlaamse begrotingsmiddelen voor ontwikkelingssamenwerking zijn veel te beperkt. Wellicht gaat het slechts over 0,1 percent van het totale budget van de Vlaamse Gemeenschap. Ik begrijp dat de minister met die beperkte middelen weinig kan doen.

Onze programma's concentreren zich vooral op zuidelijk en Noord-Afrika. Op basis van objectieve criteria, die ook federaal worden gehanteerd, gaat het hier eigenlijk om landen die niet in aanmerking komen voor ontwikkelingshulp. Ik wil de minister vragen om alleszins binnen de Vlaamse regering een inspanning te leveren om die middelen op te trekken. Misschien kunnen we het daar straks over hebben bij de begrotingscontrole.

De minister zal daar alleszins voor moeten vechten. Ontwikkelingssamenwerking leeft immers wel bij jongeren, maar is helaas niet populair bij het geheel van de Vlaamse bevolking. Terzake worden vaak clichés gehanteerd. Men beweert dat de leiders van bepaalde landen alles in hun eigen zak stoppen. Men wijt de situatie aan stammentwisten. Ik vind echter dat Vlaanderen als een van de meest welvarende regio's ter wereld een bijkomende inspanning moet doen voor de armste landen in Centraal-Afrika. Bij de bevolking is er sprake van gewinning : men ziet bepaalde beelden op televisie, maar de dag daarop is men ze vergeten.

Mijnheer de minister, ik wil u vragen dat u verdere inspanningen levert om het budget op te trekken, en dat u blijvend belangstelling toont voor Afrika

in het algemeen en Centraal-Afrika in het bijzonder.

De voorzitter : De heer Ramon heeft het woord.

De heer Frans Ramon : Mijnheer de voorzitter, ik ben het grotendeels eens met de analyse die hier werd gemaakt over Afrika. Het continent komt vaak op een negatieve manier in het nieuws : we zien de problemen en de schrijnende toestanden. Anderzijds probeert men in Vlaanderen ook de positieve kanten van Afrika in beeld te brengen.

Vlaanderen heeft hier binnen zijn educatie- en sensibiliseringswerk een specifieke taak. Dat gebeurt reeds, maar de minister zou dit op het educatieve vlak misschien nog wat meer kunnen ondersteunen. De heer Hostekint had het reeds over het verschil in budgetten : op Vlaams niveau is er sprake van 400 miljoen frank, op federaal niveau van 23 miljard frank.

Het is dan ook belangrijk dat Vlaanderen zo goed mogelijk overlegt en samenwerkt met de federale overheid. De minister heeft het in zijn beleidsnota over een constructieve samenwerking met die federale overheid, zonder te zorgen voor concurrentie. Hij wil zoveel mogelijk complementair werken. Mijnheer de minister, hebt u over het Afrikabeleid tot nu toe al enig overleg gepleegd met het federale niveau? Dan denk ik bijvoorbeeld aan de thema's en de landenkeuze. Men had het daarnet over landen als Mozambique en Ethiopië, waar het niet eenvoudig is om actief te zijn, mocht men dat willen.

In uw beleidsnota had u het ook over een partnerschap. Hoe wordt dat partnerschap op dit ogenblik gerealiseerd voor Afrika? Misschien kunt u vandaag niet onmiddellijk antwoorden op die vraag, maar later misschien wel. Ook belangrijk zijn de initiatieven die de overheid samen met de NGO's neemt in Vlaanderen. Zijn er op dat vlak momenteel initiatieven bezig voor Afrika, of worden er gepland?

Ik wil er nog even op wijzen dat Afrika toch niet zozeer uit het beeld is verdwenen. Vandaag wordt er bericht over de vluchtelingenstroom die in Ethiopië, Eritrea en Soedan op gang komt en de oorlog die er woedt. Dit blijft in beeld, zij het op een negatieve wijze. Het is onze taak om ook de positieve kanten van Afrika te belichten.

De voorzitter : De heer Sarens heeft het woord.

De heer Freddy Sarens : Mijnheer de voorzitter, ik wil me aansluiten bij de bekommernis van de di-

Sarens

verse sprekers. Ook voor onze fractie is dit een bijzondere zaak. We hebben met betrekking tot die landen immers toch al wel wat expertise opgebouwd. Veel van onze mensen leven er en hebben er opbouwwerk verricht. We moeten daar aandacht voor blijven hebben.

De gemaakte analyse is correct. We weten dat u een beperkt budget ter beschikking hebt en dat u prioriteiten moet vastleggen. Enkele dagen geleden las ik dat staatssecretaris Boutmans nog geen tijd had gevonden om overleg met u te plegen, terwijl dat toch een van uw belangrijke punten is. Zo wilt u voor een constructieve bijdrage zorgen en de complementariteit bewaken. Klopt het dat er nog geen overleg is geweest ?

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, de mediabeelden van de nieuwe rampspoed in Afrika spoken ook dagelijks door mijn hoofd. Het jaar 2000 is nog niet eens halverwege en Afrika is al tweemaal in het nieuws gekomen met grote milieurampen. In het begin van het jaar waren we allen getuige van de overstromingen in Mozambique en bepaalde delen van Zuid-Afrika. Momenteel zijn de ogen van de wereld gericht op de hoorn van Afrika waar de droogte huishoudt, waardoor miljoenen Afrikanen verbeterd strijd voeren tegen de hongersnood en -dood.

Het gaat hier niet om milieurampen stricto sensu. Het effect ervan wordt versterkt door menselijke factoren. De hoorn van Afrika is nooit een stabiele regio geweest. De landen in de regio hebben nooit de voorwaarden kunnen creëren voor een stabiele ontwikkeling op eigen maat. Wapenhandel, gewapende conflicten, bendevoering en terreur zijn factoren die nu het natuurgeweld versterken. Dezelfde redenering maakt ook opgang voor Mozambique. De jarenlange burgeroorlog was trouwens niet enkel een interne Mozambikaanse aangelegenheid.

Ik veroorloof me de volgende beschouwingen om beter te kunnen antwoorden op de slotconclusie van mevrouw Janssens. Er is natuurlijk dringend nood aan een duurzaam solidair hulpaanbod. De statistieken zetten nochtans aan tot pessimisme. In 1998 gaven de 21 landen die behoren tot het DAC-comité ('Development Assistance Committee') van de OESO, slechts 0,23 percent van het gezamenlijk BNP of 0,59 percent van hun gezamenlijke totale overheidsuitgaven aan ontwikkelingssamenwerking. In vergelijking met 1997 is dit weliswaar een lichte vooruitgang.

In vergelijking met de jaren tachtig is er echter sprake van een significante achteruitgang. Ter vergelijking : in 1988 gaven de landen in kwestie nog 0,85 percent van hun gezamenlijke overheidsbudget aan ontwikkelingssamenwerking. Het meetcriterium is gebaseerd op de internationaal erkende ODA-norm ('Official Development Assistance'). In vergelijking daarmee is de 0,59 percent van tien jaar later een onrustbarende achteruitgang. In 1998 overschreden maar vier landen de internationaal erkende norm van 0,7 percent van het BNP. Voor alle duidelijkheid : toen ik het daarnet had over 0,85 percent, dan ging het niet over het BNP, maar over de gezamenlijke overheidsuitgaven. De vier landen die de norm haalden, waren Denemarken met 0,99 percent, Noorwegen met 0,91 percent, Nederland met 0,8 percent en Zweden met 0,7 percent.

Ik heb dan ook twee ambities voor het Vlaams beleid inzake ontwikkelingssamenwerking. Ten eerste wil ik mijn collega's aanzetten tot meer internationale solidariteit : dit door zowel de begroting van ontwikkelingssamenwerking te vergroten – dat is de verticale lijn van mijn bevoegdheid – als door inspanningen binnen hun eigen terrein te promoten – de horizontale lijn. Dit is een uitdaging voor de hele regering bij de begrotingsbesprekingen voor 2001.

Ten tweede wil ik me als minister van Ontwikkelingssamenwerking ook manifesteren op het politieke vlak. Veel beleidsinitiatieven, niet alleen op internationaal vlak, hebben een impact op de wereldwijde Noord-Zuidverhoudingen. Ik neem me voor deze beleidsdaden te bewaken en me waar nodig te mengen in de discussie. Een minister van Ontwikkelingssamenwerking is immers meer dan een projectbeheerder. Hij is ook deels het internationaal geweten van de regering, of zou dat alleszins moeten zijn.

Men vroeg me verder heel concreet op welke wijze de Vlaamse Gemeenschap zich wenst te engageren in noodlijdend Afrika. In de eerste plaats past het hier te wijzen op het budget voor noodhulp, dat de regering in 2000 al tweemaal aansprak. Laten we echter eerlijk zijn : het gaat hier niet over een immens bedrag. In het begin van het jaar gaven we 15 miljoen frank uit voor hulp in Mozambique. Twee weken geleden besliste de Vlaamse regering om 25 miljoen frank te reserveren voor noodhulp in de hoorn van Afrika. De administratie stelde eerst 15 miljoen frank voor, maar de regering zag meteen in dat dit een zo banaal bedrag was dat ze het meteen heeft opgetrokken tot 25 miljoen frank. Maar we moeten eerlijk zijn : het blijft een banaal bedrag.

Anciaux

Dit is uiteraard een druppel op de hete plaat. De Vlaamse regering noch de internationale gemeenschap in haar geheel kan de noden in crisissituaties als deze lenigen. Toch denk ik dat de Vlaamse Gemeenschap met deze zeer beperkte hulp haar steentje bijdraagt in de grote hulpacties. Ik ben het ermee eens, en dit leeft zeker ook binnen de regering, dat die bedragen ernstig moeten worden herzien. Het gaat hier om morele steun, en om niet veel meer dan dat.

Met betrekking tot de structurele ontwikkelingssamenwerking is het echter onbegonnen werk om de aandacht telkens weer te richten op die landen in acute nood. Structurele samenwerking houdt precies in dat duurzame effecten worden verwacht. Hiervoor is tijd en overleg nodig. Dit kan enkel door een gedegen planning en een langdurige aanpak. Men kan niet van ramp naar ramp hollen om elke brand te blussen.

In Afrika is Zuid-Afrika ons belangrijkste partnerland. Dit is – toegegeven – niet meteen het armste land van zuidelijk Afrika. Toch denk ik dat deze keuze zeker te verdedigen is, ondanks een aantal opmerkingen in deze commissie toen we daar een discussie over voerden. De dualiteit in het land zelf is groot. In verschillende provincies en streken is de nood zeer groot. Bovendien is de bijdrage in de samenwerking die Vlaanderen kan bieden, in hoge mate compatibel met de vragen van onze Zuid-Afrikaanse partners.

Onderwijs, bijvoorbeeld, is een domein waarin Vlaanderen veel te bieden heeft. De Zuid-Afrikanten zijn dan ook niet alleen vragende partij voor onze centen maar ook voor onze onderwijsexpertise. Precies daarom maakten we via de doelmatigheidsanalyse een oefening waarbij we de noden en onze troeven probeerden in kaart te brengen. Hieruit trokken we lessen inzake de regio's en sectoren waarin we actief willen zijn.

Een groot deel van de indirecte hulp van de Vlaamse regering – subsidies aan niet-gouvernementele organisaties, hier maar ook in Zuid-Afrika – wordt besteed aan Zuid-Afrika. We werken momenteel aan een transparanter en objectief beleidskader. Ik kan bij een volgende gelegenheid de commissieleden een volledig overzicht bezorgen van al de sinds deze zittingsperiode goedgekeurde Zuid-Afrika-dossiers in de begroting voor ontwikkelingssamenwerking.

Daarnaast kan ik u met veel trots meedelen dat ook de voorbereidingen voor de directe samenwerking die we sinds 2000 hebben opgestart, goed opschieten. Voor het eerst zal Vlaanderen ook rechtstreeks, van overheid tot overheid, samenwerken met een partner in ontwikkeling. Een medewerker van mij vertrekt overmorgen naar Zuid-Afrika, samen met een delegatie van de administratie Buitenlands Beleid. Ze zullen er contacten hebben met medewerkers van het Zuid-Afrikaans departement van Buitenlandse Zaken, het Zuid-Afrikaans departement van Financiën en vertegenwoordigers van de Noordelijke Provincie en de Provincie Vrijstaat. Het is nog te vroeg om vooruit te lopen op de resultaten van deze onderhandeling, maar ik kan u wel al meedelen dat het mijn bedoeling is om nog dit jaar te beginnen met deze rechtstreekse samenwerking. Ik voorzie hiervoor in 60 miljoen frank op de begroting 2000.

Mevrouw Janssens, deze vraag om uitleg komt met andere woorden wellicht een weekje te vroeg. Binnen enkele weken kan ik u ongetwijfeld een concreet scenario voorleggen voor de rechtstreekse samenwerking in Zuid-Afrika. Indien de commissie dit wenst, zou ik hier graag met hen over van gedachten wisselen.

Het is dus niet zo dat het kabinet of de administratie op zich de prioriteiten bepalen. Er is sprake van een erg nauwe samenwerking met de ambassadeur en met onze vertegenwoordigster. We zijn immers aanwezig op het terrein in Zuid-Afrika, via de VVOB, maar ook rechtstreeks. Voor de eerste maal werken we daar erg nauw samen met de regering zelf, die op een erg stabiele, doordachte en verstandige wijze mee de hele planning uittekent. Er is dus meer sprake van samen ontwikkeling tot stand brengen dan van een eenzijdige benadering.

Ik ben het eens met de opmerkingen over de educatie en sensibilisering. We bereiden dit grondig voor omdat ook daar wellicht een erg belangrijke rol is weggelegd voor de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking. Het is belangrijk dat Afrika niet alleen in de belangstelling komt wanneer er een crisis is, hoewel er vaak sprake is van crises. Van Afrika en de Afrikanen kunnen we heel wat leren. Afrika moet dus ook positief worden belicht. Er zal dus heel veel aandacht gaan naar de educatie en de sensibilisering.

Op het niveau van de kabinetsmedewerkers vond reeds een stevig overleg plaats met het federale niveau. Dit is nog niet uitgemond in een ontmoeting met staatssecretaris Boutmans, maar zal daar wel in uitmonden. Als ik me niet vergis, zal dit plaats-

Anciaux

vinden voor het zomerreces. Het heeft natuurlijk geen zin om een vrijblijvend gesprek te organiseren. Als ik het heb over overleg, bedoel ik een structureel overleg en een samenwerking die een meerwaarde kan bieden voor de partners in Afrika. Dit wordt grondig voorbereid.

De samenwerking tussen de administraties is echter heus geen vanzelfsprekendheid, zoals de commissie wel weet. Dat geldt niet alleen voor het buitenlands beleid, maar ook op het gebied van ontwikkelingssamenwerking : dat is reeds eerder in de commissie tot uiting gekomen.

Een precies schriftelijk overzicht van de projecten waar we dit jaar mee bezig zijn, zal ik u bezorgen.

De heer Hostekint heeft er reeds herhaaldelijk op aangedrongen dat de Vlaamse Gemeenschap aanwezig zou zijn in het hart van Afrika. Met mijn hart zeg ik daar volledig ja op, maar mijn verstand zegt me dat we dit vandaag niet kunnen doen. Ik meen dat een meerderheid van de commissieleden me daarin volgt. Eerst moeten we immers een basis opbouwen.

Toch wil ik me concreet verbinden tot het volgende, alhoewel ik niet weet of ik dit zal bereiken : ik wil trachten om minstens 0,7 percent van de stijging van de middelen over te hevelen naar ontwikkelingssamenwerking. Als men dat lang genoeg volhoudt, dan zal men het cijfer van 0,7 percent bereiken. Dit engagement mag niet alleen terug te vinden zijn in het budget van ontwikkelingssamenwerking, maar ook binnen onderwijs, welzijn, enzovoort. In elk departement moet echt aandacht worden besteed aan ontwikkelingssamenwerking. Als de middelen wat ruimer zijn, wil ik onderzoeken of Vlaanderen niet op een heel specifieke basis aan kennisoverdracht kan doen naar het hart van Afrika.

Inzake de projecten moet u begrijpen dat we op dit ogenblik iets stabielers willen werken, zodat er een netwerk van kennis kan worden uitgebouwd waarop een volwaardig ontwikkelingsbeleid kan worden gebaseerd. Vandaag is dit te hoog gegrepen. Het zou er op neerkomen dat we een gebouw neerpoten op een moeras.

Ik weet dat dit geen afdoend antwoord is, maar gezien de beperking van de middelen is het wel een rationeel antwoord.

De voorzitter : Mevrouw Janssens heeft het woord.

Mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen : Mijnheer de minister, noodhulp is inderdaad te scheiden van wat wij genoegzaam ontwikkelingssamenwerking noemen. Het was me bekend dat die bedragen zijn besteed. Ik heb dat kunnen vernemen via e-mail. Dat is toch bemoedigend, omdat ik op die manier wist dat deze regering er toch aan dacht. Uiteraard gaat het over een beperkt budget, maar niettemin is het toch belangrijk als signaal.

De minister verklaart meer stimulansen tot internationale solidariteit te willen geven, en daar zeker bij de opmaak van de begroting aandacht aan te willen besteden. Misschien herinnert hij zich mijn uiteenzetting naar aanleiding van zijn beleidsnota inzake ontwikkelingssamenwerking. Ik heb toen verklaard dat het mooi zou zijn mocht de Vlaamse regering de norm van 0,7 percent van haar VRP inschrijven, zelfs al zou dat maar gespreid over 10 jaar – of liefst minder – gebeuren. Misschien is dit het ogenblik om terzake een heel concreet stappenplan op te stellen, dan zijn we op de goede weg. Elke kleine steen die in het fundament wordt gezet is dan toch een belangrijke steen.

Even belangrijk vind ik het dat u het politiek geweten wilt zijn van de regering om een aantal dingen te promoten. Het is heel belangrijk dat de Vlamingen weten dat onze regering en ons parlement wel degelijk wakker liggen van dit grote probleem, en dat ze aandacht willen schenken aan internationale samenwerking en aan de tekorten in de wijde wereld.

De voorzitter : De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : Ik dank de minister voor zijn antwoord en zijn verbintenissen voor de toekomst.

Mijnheer de minister, u hebt heel wat bevoegdheden. Persoonlijk vind ik dat u zich iets meer zou moeten profileren als minister van Ontwikkelingsamenwerking. De commissieleden kunnen het beamen : als men het hier heeft over buitenlands beleid, dan gaat het steeds over zakendoen. De debatten hier draaien steeds rond de vraag hoe Vlaanderen door het afsluiten van handelsovereenkomsten met andere landen economische voordelen kan behalen. Dat is althans de teneur ervan.

Het verheugt me dat de minister er zich toe wil verbinden dat Vlaanderen zich internationaal van zijn beste zijde kan laten zien door precies die internationale solidariteit te beklemtonen. Als ik daarvoor de steun krijg van de leden van de andere fracties zou ik willen vragen dat men in plenaire

Hostekint

vergadering een themadebat organiseert over ontwikkelingssamenwerking. Zo kan men de Vlaamse publieke opinie duidelijk maken dat er een minister is die zich bezighoudt met ontwikkelingssamenwerking en bereid is terzake een aantal goede initiatieven te nemen, maar ook dat de parlementsleden bereid zijn hem daarin te steunen. Dat zou ook een goede zaak zijn voor het imago van Vlaanderen in het buitenland.

Mijnheer de minister, u somde een aantal landen op die het streefdoel van 0,7 percent wel halen : Denemarken, Noorwegen, Nederland en Zweden. Dit zijn landen van ongeveer dezelfde grootte en met ongeveer dezelfde mate van welstand als Vlaanderen. We moeten hun voorbeeld kunnen volgen. Als uw plan om 0,7 percent van de groei in Vlaanderen te gebruiken er komt, dan zullen we inderdaad op een bepaald ogenblik de inspanningen van die landen op het vlak van internationale solidariteit en ontwikkelingssamenwerking benaderen. Ik vond dit debat erg interessant.

De voorzitter : De heer Ramon heeft het woord.

De heer Frans Ramon : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord, waarin u uw interesse voor Afrika duidelijk hebt laten blijken.

Ten eerste is het belangrijk dat Vlaanderen ten minste het signaal geeft dat Afrika nog de moeite waard is. We dreigen anders naar een situatie af te glijden waarbij dit continent helemaal niet meer aan bod komt op wereldvlak. Ten tweede vind ik het ook belangrijk dat u uw eigen budget zeer realistisch inschat, dat u zich erg bewust bent van de beperktheid van uw middelen en dat u ze zo oordeelkundig mogelijk wil inzetten. Ten derde ben ik zeer verheugd over de nadruk die u wilt leggen op het educatieve werk in Vlaanderen.

De voorzitter : De heer Sarens heeft het woord.

De heer Freddy Sarens : Ik was niet van plan om hier nog het woord te nemen, maar ik wil toch nog even ingaan op het door de heer Hostekint geformuleerde voorstel. Ik vind dit voorstel bijzonder interessant, maar het vergt wel een grondige en realistische voorbereiding. We kunnen eventueel binnen deze commissie een ad-hoccommissie oprichten om dit voor te bereiden. We moeten voor de uitwerking van het voorstel ook de nodige middelen vragen. We mogen echter niet de indruk geven dat we met een beperkt budget een groot, alomvattend ontwikkelingsbeleid willen voeren. We moeten dit voorstel binnen onze bevoegdheden en mogelijkheden kunnen kaderen. Sensibilisering en educatie vormen daarbij een belangrijk luik.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Ik ben zelf vragende partij om dit onderwerp vanuit het parlement meer aandacht te schenken. Deze aandacht zal ook een ruggeleuning vormen in toekomstige discussies over middelen.

De voorzitter : Wat het praktische voorstel van de heer Hostekint betreft om een themadebat te organiseren, neem ik aan dat we de voorzitter van deze commissie zullen vragen om zijn initiatiefrecht te gebruiken en om overleg te plegen met de leden van de commissie voor Buitenlandse Betrekkingen. De resultaten van dit overleg kunnen vervolgens aan het Uitgebreid Bureau van het Vlaams Parlement worden voorgelegd. Het Uitgebreid Bureau moet dan maar bepalen op welke wijze hieromtrent politiek relevant werk kan worden verricht. De inhoud van dit themadebat zou alleszins gevolgen kunnen hebben voor de begroting van de Vlaamse regering.

Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 11.47 uur.*
